В кукурудзинні з-за лиману,

Де тихі дині в жовтих снах,
Де зайченята плачуть маму
І голубим сміється птах,

В невільнім вив'яленім літі,
Де в переліті вже крило,
Де сохнуть далі перемліті
І за селом сидить село, —

Мене окликнув хтось!.. Був голос
Жіночий — вогкий і тремкий.
Я оглянувсь — ніде нікого:
Ні губ, ні кроку, ні руки.

Але душа моя затерпла —
Відкрилась голосом отим
Дорога біла середстепна,
Де йшлось великим і малим,

А множество вже стало станом
Позаду мене в небесах...
І я заплакав над лиманом,
Де голубим сміявся птах!

1970